

ἐν 44, σ. 398, ἀριθ. 404.

«... εἰ μὲν κατὰ τὴν ἀλλόκοτον συνήθειαν τῆς νήσου ταύτης, ὁ Δ.Μ. εἶχε τὴν δύναμιν καὶ ἐπροαιρεῖτο νὰ δόσῃ αὐτὰ τὰ γρόσια (εἰς προικοσύμφωνον τοῦ ἀδελφοῦ του) εἶχε καλῶς· ἐπειδὴ ὅμως, εἴτε εἶναι πτωχός, εἴτε δὲν ἔχει προαίρεσιν νὰ τὰ δόσῃ, εἶναι ἐλεύθερος ἀπὸ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου, καθότι ἀπὸ τοὺς μερικοὺς νόμους εἶναι ἐπικρατέστεροι οἱ καθολικοὶ τοῦ Γένους νόμοι...».

759

1825. Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαίου πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα, ἀριθ. 626, ἐν 44, σ. 412–413, ἀριθ. 433.

«... Ὁ Ἀρμενόπουλος διορίζει διὰ τοὺς χηρεύοντας χωρὶς παιδίων, νὰ γίνεταί τὸ πρᾶγμα των τρία μερίδια, νὰ πέσῃ τὸ ἐν ἡ ἡγεμονία, τὸ ἄλλο ἡ ἐκκλησία διὰ μνημόσυνα καὶ τὸ ἕτερον τὸ ζῶν μέρος... τὸ ὑπουργεῖον ἀγνοεῖ ἂν καὶ ἡ Διοίκησις πρέπει νὰ δεχθῇ (αὐτὴν τὴν βᾶσιν), διότι στοχάζεται νὰ μὴν εἶναι διόλου ἀνεκτὴ ἡ τοιαύτη Νεαρά, καὶ τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ ὁ αἰὼν ἐκεῖνος ἦτο ἀνομοιότατος μὲ τὸν παρόντα. Ἄν δόσῃ τὸ γ' μέρος τῆς γυναικός, ἔπεται νὰ δόσῃ καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς ἡγεμονίας, καὶ οὕτω νὰ ἔχῃ τὸ κῦρος ὁ Νόμος ἐκεῖνος, εἰ δὲ διὰ τὴν ἡγεμονίαν εἰσέτι οὐδὲν ἐγίνη, ὁ Νόμος πίπτει καὶ ἀκυροῦται... Παρατηρεῖ εἰς τὸν § Η' τοῦ Ὁργανικοῦ Νόμου, ὅτι ἄχρη τῆς κοινοποιήσεως τῶν... ἰσχύουσιν οἱ Νόμοι τῶν ἡμετέρων Αὐτοκρατόρων κλπ... Αὐτοὺς ὅμως τοὺς Νόμους τὸ ὑπουργεῖον, μὲ ὅλας τὰς ἀκριβεῖς ἐξιχνιάσεις, δὲν ἠμπόρεσε νὰ τοὺς ἐπιτύχῃ ἀκόμη, ὅθεν, καὶ διαφορετικὰ ἂν διορίζουν, ἀγνοεῖ...».

760

1825. Προίκις καὶ διανομὴ κληρ. περιουσίας, νοταρίου Ἀθηνῶν Πούλου, ἐν 297α, σ. 144–145.

«ἐπαρρησιάζθη ἐδῶ ἡ Φ.Κ., ἡ ὁποία ἔχοντας δύο θυγατέρας νόμῳ ἡλικίας, Κ. καὶ Μ., ἐβουλήθη νὰ τῆς προίκῃ ζῶντας ἀπὸ πατρικά τους καὶ ἐδικά της, διὰ νὰ μὴν ἔχουν ἐνόχλησιν, πεθαίνοντας αὐτή, ἀπὸ τὴν ὑπανδρεμένην ἀδελφήν τους Μαρίαν, τὴν ὁποίαν ἐπροίκισεν ζῶντας ὁ πατέρας. Ἐγραψε λοιπὸν εἰς τὸ προικοσύμφωνον τῆς Κ. ... Ἀφίνει δὲ καὶ εἰς τὴν ἄλλην Μ. ...».

761

1825. Προικοπαράδοσις νοταρίου Πούλου, Ἀθηνῶν, ἐν 297α, σ. 146–147.

«ἡ προικοπαράδοσις τῆς νεονύμφου Ν.Α., ἐρχομένης εἰς γάμον μετὰ τοῦ Π.Σ., τὴν ὁποίαν παραδίδουσιν οἱ γονεῖς αὐτῆς καὶ ὁ ἀδελφός της Ν. ... καὶ μετρητὰ διδόμενα ἀπὸ τὸν ἀδελφόν της Ν. γρόσια 1000. Τάσσει καὶ ὁ νυμφίος χάρι προγάμου δωρεᾶς γρόσια 1500 ...».

762

1825. Δωρεὰ μετὰξὺ συζύγων, ἐν Ἀθηναίς,

ἐν 297α, σ. 485–486.

«... Ἐπαρρησιάζθησαν ἐνταῦθα ὁ Σ.Κ. καὶ ἡ σύζυγός του Σ. ... οἱ ὅποιοι εὐχαρίστως ὠμολόγησαν, ὅτι χαρίζουν ὁ ἓνας τοῦ ἄλλου εἰς χάριν τελείαν μετὰ τὴν ἀποβίωσίν των, τὰ ἐξῆς. Ὁ μὲν ἄνδρας χαρίζει εἰς τὴν σύζυγόν του ... εἰς δωρεὰν τελείαν μετὰ τὴν ἀποβίωσίν του ... ἡ δὲ γυνὴ χαρίζει εἰς τὸν ἄνδρα μετὰ τὴν ἀποβίωσίν της, α) τὴν προγαμιαίαν της δωρεάν ... β) τὸ νάχτι ... καὶ γ) ἐλαιόδενδρα προῖκα της ... Ἡ χάρις αὐταῖς βεβαιώνονται ὅταν ἀποθάνῃ τὸ μέρος ἐκεῖνο ὅπου τῆς ἔκαμε προτῆτερα, εἰ δὲ τὸ ἐναντίον, ἀκυρώνονται ...».

763

1825. Σύνταγμα (ρουφέτιον) ἱερέων Θεσσαλονίκης,
ἐκ 10 κεφαλαίων, ἐν 94, σ. 280–281.

764

1826. Συμφωνητικὸν ἐσναφίου νταμπάκιδων (βυρσοδεψῶν) Κοζάνης,
ἐν 166, σ. 45–48.

765

1826. Συμφωνητικὸν μνημονευόμενον ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον
Θρησκείας, ἐκ Ναυπλίου,
ἐν 139, σ. 327.

«... δίδει ἡ γυνὴ πρὸς τὸν δεύτερον τοῦτον ἄνδρα διὰ παλληκαριάτικον ... ἂν δὲ τυχὸν ἤθελε παρουσιασθῇ ὁ πρῶτος της ἄνδρας καὶ εὐχαρίστως ἤθελε συζευχθῇ πάλιν μ' αὐτήν, ὥς πρώτην του γυναῖκα, ὑπόσχεται νὰ δίδῃ εἰς τὸν δεύτερον, τὸν ὅποιον πρέπει νὰ παραιτήσῃ, τὸ ἥμισυ τῶν ἄνω ὑποστατικῶν ...».

766

1826. Γνωμοδότησις ὑπ' ἀριθ. 4207 τοῦ Ὑπουργείου Θρησκείας πρὸς
τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα,
ἐν 44, σ. 470, ἀριθ. 568· ἐπικαλεῖται ὠρισμένην διάταξιν (Α, Β' § 67) τοῦ «ἐν Μολδαβία πολιτικοῦ Κώδικος τῶν Βασιλικῶν».

767

1826. Ἀρχινοταριακὸν καὶ Κοινὸν Γράμμα προκρίτων καὶ κατοίκων τῆς
χώρας Νάξου,
ἀπὸ 15 Ὀκτ., ἐν 44, σ. 489–490, ὑπ' ἀριθ. 613.

«... Οὐδεὶς, οἰκοδομῶν κτίριον, δύναται νὰ βλάβῃ τοὺς δημοσίους δρόμους, τοὺς δημοσίους τόπους καὶ τὰς δημοσίας θεωρίας. Οὐδεὶς, οἰκοδομῶν μεταγενεστέρως, δύναται νὰ ὑστερήσῃ ἀπὸ τὸν πλησίον του τὴν θεωρίαν τῆς θαλάσσης, πεδιάδος καὶ βουνοῦ καὶ τοῦ ἡλιακοῦ φωτός ...». Ὑπογράφουν 48 κάτοικοι· πρβλ. ἀριθ. 769 καὶ 784.